

July 26, 1992

Kính thưa Ông Robert Funseth

Bà Khúc Minh Thở

Quý vị quan khách

Hôm nay, tôi xin được phép lên đây thay cha tôi là thiếu tướng Lê Minh Đảo, vừa được trả tự do ở VN để nói lên lòng tri ân của người và gia đình, đối với sự nhiệt thành và chân tình giúp đỡ của ông R. Funseth và hội TNCT trong suốt những ngày tháng vận động cho việc trả tự do cho cha tôi.

Hồi tưởng lại năm 1988 khi tôi đọc báo và biết tin ông Robert Funseth đang trên đường về VN để bàn họp với chính quyền về MIA & POW's tôi và gia đình tràn trề hy vọng và nóng lòng mong ông trở về. Cha tôi xa tôi khi tôi lên 10. Lớn lên không được gần cha, và gia đình tôi đã phải dưỡng dục với nhiều chuyện đau buồn, gian nan, nên lúc nào tôi cũng mong ước có cha bên cạnh. Khi lên 12 tuổi, tôi và mẹ cùng 8 anh chị em tôi đã nếm mùi tù tội khi việc vượt biên bất thành. Vì thế tôi cũng được biết ít nhiều về đời sống trong trại giam. Vì vậy khi đến được đất nước Hoa Kỳ tự do, tôi tâm nguyện sẽ làm mọi cách để cứu cha tôi. Tôi đã viết thư cho ông R. Funseth, thủ trưởng ngoại giao để xin can thiệp cho cha tôi sau khi đã nhiều lần gửi thư cho tổng thống Hoa Kỳ, các thượng nghị sĩ các viên chức cao cấp bộ ngoại giao nhưng chỉ nhận được hứa hẹn. Dù vậy, tôi vẫn cố gắng thêm 1 lần nữa, chỉ 2 tuần sau khi trở đi, tôi đã được hồi âm và tôi được hân hạnh đến gặp ông. Tôi trộm nghĩ là ông đã thông cảm cho hoàn cảnh con không cha như nhà không nóc trong thư mà tôi đã viết. Nên sau đó, ông thường thăm hỏi về cha tôi và lúc nào ông cũng khuyên tôi đừng nản lòng, và viết thư cho cha tôi thường xuyên, để củng cố tinh thần cha tôi. Sau 3 năm dài

trông đợi, từng đợt tu chính trị được thả những vấn không có tên
 cha tôi, tôi đã thật sự cảm thấy tuyệt vọng. Bất ngờ cách đây 3
 tháng, tôi nhận được điện thoại của ông Funseth, trước ngày 4 ông
 thường nghị sĩ lên đường về VN, ông khuyên tôi nên viết thư nhờ
 ông TNS Charles Robb xin can thiệp cho cha tôi thêm một lần nữa.
 Tôi cũng làm theo và được mời đến văn phòng ông TNS Robb để trình
 bày về vấn đề của cha tôi và 3 ông tướng còn lại. Rồi tôi lại
 tiếp tục trông đợi. Ngày 7 tháng 5 lúc 2 giờ sáng, nhận được
 điện thoại của một người bạn, cha cô cũng là một vị tướng lãnh
 cô cho hay là cha tôi cùng 3 vị tướng cuối cùng đã được thả về.
 Tôi liền danh bạo gọi phone về VN, xin tổng đại diện thân nhân tôi
 để xác nhận tin. Tôi đó, 11 giờ đêm, cả gia đình tôi tụ họp lại
 để chờ, khi tổng đại diện VN cho hay có ông Lê Minh Đảo đang đợi
 đầu dây, nước mắt tôi trào ra. Giác mơ đã thành sự thật. Cả gia
 đình tôi đã nức nở khóc mừng cho sự tự do của cha tôi, và ghen
 ngao khi đứa em út (xa cha tôi khi có 3 tuổi) hỏi rằng liệu
 cha còn nhớ đến cô không? Tôi quyết định về VN mặc dù biết rằng
 còn nhiều vấn đề an ninh chưa được khả quang. Tôi nghĩ nếu ở trên
 đã giúp cha tôi được tự do thì cũng sẽ giúp cho cha con tôi sum
 họp với nhau. Ngày 2 tháng 6, tôi và chị tôi đặt chân đến fi
 trường Tân Sơn Nhất. Tôi bốn chân không biết sẽ phản ứng ra sao
 khi gặp lại cha tôi. Vừa rời cổng fi trường, tôi nghe tiếng gọi
 tên tôi giữa đám đông, nhưng gần một phút sau tôi mới nhận ra cha
 tôi. Cha tôi ôm tôi vào lòng. Tôi khóc thật nhiều cùng với bà con
 họ hàng của tôi, ai cũng khóc vì vui mừng khi thấy cha con trùng
 逢. Tôi vẫn ngỡ năm mô vì đã 17 năm dài, bao nhiêu lần lễ Giáng
 sinh, Father's Day chỉ mong có một điều là được ôm cha tôi vào
 lòng. Một giấc mơ lớn nhất trong đời tôi.

Sau ít ngày ngắn ngủi sống với cha tôi, tôi lại lên đường về lại Hoa Kỳ, cha tôi cầm tay tôi dặn dò, "hãy chuyển lời ba chân thành cảm tạ những người đã cứu ba sống để ba còn có được ngày tái ngộ với các con. Ba chân thành cảm ơn nhân dân và chính phủ Hoa Kỳ đã hết lòng giúp đỡ cho mẹ và các con được như ngày hôm nay" Riêng tôi, tôi xin nói lên và ghi tạc lòng biết ơn đối với ông R. Funseth, người đã hết lòng giúp đỡ để gia đình chúng tôi còn được gặp lại cha tôi. Tôi cũng xin cảm tạ ba Khúc Minh Thở đã cho phép tôi có dịp trình bày cảm nghĩ.

Một lần nữa, tôi xin chân thành cảm tạ toàn thể quý vị quan khách hiện diện đã dành thời giờ cho tôi. Xin cảm ơn.